

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Eftergivelse af studiegæld og efterbetalinger fra andelselskaber).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 27/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Dette forslag, der falder i tre dele, kan formentlig ikke aftvinge så forfærdelig mange bemærkninger, i hvert fald ikke fra min side.

Vi er glade for, at den eftergivelsesordning for studiegæld, der blev vedtaget kort før sidste sommer, nu skal behandles skattemæssigt på linje med øvrig gælds eftergivelse. Det var den ene del af forslaget.

De to sidste dele af forslaget indeholder den præcisering, at udlodninger, bortset fra renter af en indbetalt medlemskapital, fra foreninger og andelselskaber medregnes til den personlige indkomst henholdsvis virksomhedens indkomst. Der bliver ved forslaget fjernet et tvivls spørgsmål, hvilket vi finder tilfredsstillende.

Vi kan støtte lovforslaget i dets helhed og ser hen til en positiv udvalgsbehandling.

Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti var vi meget tilfredse med, at det i sidste samling lykkedes at nå til enighed om at gennemføre en gældsrensordning for studerende. Derved kunne vi komme de studerende til hjælp, som i et helt urimeligt omfang var kommet økonomisk i klemme på grund af den socialdemokratiske højrentepolitik i 1970'erne.

Vi blev også enige om, at det var nødvendigt at fritage de eftergivne beløb for beskatning, idet vi henviste til konkurslovens regler. Ellers ville de studerende ikke få tilstrækkelig glæde af eftergivelsen.

Dette lovforslag går et skridt videre og giver også studerende skattefritagelse ved eftergivelse, selv om skyldneren ikke er insolvent. Man kan naturligvis diskutere, om dette er rimeligt set ud fra en retfærdighedsbetragtning, når man sammenligner med andre befolkningsgrupper i en tilsvarende situation, men vi er under alle omstændigheder enige i, at det set ud fra et administrativt synspunkt er hensigtsmæssigt at gennemføre en sådan regel.

Vi kan også tilslutte os den præcisering af beskatningsreglerne vedrørende efterbetalinger fra andelsvirksomheder, dette forslag også indeholder. Sådanne udlodninger bør naturligvis kunne indgå i virksomhedsordningen, ligesom de bør kunne indgå i grundlaget for henlæggelse til investeringsfonds og overførsel til medhjælpende ægtefælle som hidtil.

Vi kan derfor give dette lovforslag vores fulde tilslutning. Jeg skal, da Venstres ordfører er forhindret i at være til stede, meddele, at Venstre tilslutter sig forslaget. Det er nok ikke overraskende.

Bente Søltøft (SF):

Dette lovforslag om, at rentetilskud i forbindelse med eftergivelse af studiegæld skal være skattefrit, støtter vi helt og fuldt. De studiegældsramte fritages så for at betale skat af de beløb, der ydes i tilskud til hel eller delvis dækning af deres studiegæld. Vi er også tilfredse med, at forslaget har virkning fra og med 1987, selv om det må siges at være lige op over i forbindelse med udfyldelse af selvangivelsen.

Også forslaget om, at udlodtet overskud fra andelsforeninger medregnes til den personlige indkomst, kan vi støtte. Den personlige indkomst beskattes jo med en højere procent end kapitalindkomst, men til gengæld er der efter virksomhedsskatteordningen mulighed for en lavere beskatning af overskud, der bliver stående i virksomheden. De reale hensyn, som nævnes i bemærkningerne, er altså reelle nok.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gøre det meget kort og sige, at vi støtter lovforslaget.

Glistrup (FP):

Det mest interessante udsagn i den foregående debat kom unægtelig fra den socialdemokratiske ordfører, som hyldede lovforslaget,

[Glistrup]

fordi det stillede de mennesker, det her drejer sig om, på samme måde som andre. Jamen meningen med dette forslag er jo netop, at de ikke skal stilles på samme måde som andre. De er i øjeblikket stillet på samme måde som andre, og så skal vi ikke have nogen lov, og det skulle vi heller ikke, hvis det stod til Fremskridtspartiet.

Det, der er tale om, er, at nu indfører man oven i alle de mange andre forgyldningssærprivilegier, den gruppe her har, yderligere et privilegium, hvor man stiller dem bedre end andre. Ellers var der jo ingen grund til lovgivning, for selvfølgelig er de da omfattet af skattelovgivningens almindelige regler.

Så kan man spørge: Er der grund til at forkæle lige præcis den gruppe, vi her taler om, fra lovgivningsmagtens side med de meget, meget sparsomme midler, vi har til rådighed i dette Ting?

Vi hørte et virkelig morsomt George Orwell-udtryk – ja, han kunne faktisk ikke have opfundet noget så godt – fra SF's ordfører. »De studiegældsramte«, sagde hun. Hvad er det for noget? Det er dem, der skulle være de højest uddannede her i dette land, som går hen og låner pengene frivilligt.

Der er ikke en eneste, der er blevet ramt af nogen som helst studiegæld. Der er ikke nogen som helst, der har optaget en øre i studiegæld, uden at han frivilligt har gjort det. Man har jo ikke brændt de pågældende med torturinstrumenter hentet fra Chile eller Nicaragua, eller hvad det er, til at gå hen og tage studiegæld. Folk, der ikke selv har villet betale for deres egen uddannelse, som ville snylte på det offentlige ved at gå hen og låne hos det offentlige, kalder man de studiegældsramte, som man nu skal til at give en begunstigelse.

Og hvorfor får disse studiegældsramte så en begunstigelse herigennem? Fordi de har de store kæmpeindtægter. Havde de ikke haft disse store kæmpeindtægter og den store, rige økonomi, så kunne de jo være raslende ligeglade med det, hvis de var druknet i fradrag overalt. Men netop fordi de har de store indtægter, vil det at skulle indtægtsføre en eftergivelse medføre, at de vil komme ud for en høj beskatning, så at man ville sige, at nu tog man skatten dér, hvor skatten virkelig kunne tages, hos dem, der er de rige, og dem, der ikke bidrager til, at dette samfund udvikler sig. Men en sådan skattevnebetragtning ligger fjernt fra, hvad SF og Soci-

aldemokratiet under nogen omstændigheder kunne bidrage til. De, der meget har, skal mere gives, aldeles uden nogen som helst samfundsmæssig fornuft.

Man kan diskutere de almindelige eftergivesregler, som de baseres på statsskatteloven af 1903, og der kan være god grund til forskellige reformer på det område. Men hvis der er nogen gruppe, der ingen grund er til at hjælpe, så er det dem her, som man har forgyldt på alle leder og kanter, som sidder aldeles risikofrit i deres luksusvillaer ude i whiskybæltet, og som nu altså yderligere skal have noget forærende ganske meningsløst.

Fremskridtspartiet stemmer imod det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Resultatet af, at Fremskridtspartiet stemmer imod, var, hvis Fremskridtspartiet fik flertal, at så var der nogle mennesker, der kom til at betale mere i skat. Det er selvfølgelig meget interessant, at det ville blive resultatet.

Men det var ikke derfor, jeg gik herop. Vel kan man gøre de betragtninger gældende, som hr. Glistrup var inde på, men er der ikke også en gevinst for samfundet? Er forskellen mellem et samfund som det danske og de samfund, som ikke er kommet ud af stedet, ikke netop uddannelsen af disse mennesker?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jo, det er forskellen, men bestemt ikke en forskel i Danmarks favør. Det er jo de mennesker, der ødelægger og fuldstændig fører Danmark ud i gældsproblematikken.

Og så skulle hr. Bernhard Baunsgaard studere Fremskridtspartiets program noget bedre, end han har gjort. »Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær.« Og hr. Bernhard Baunsgaard har åbenbart ikke haft Fremskridtspartiets program kært.

Vi siger, at vi skal lempe skatterne her i 1988 med 25 mia. kr. Skatterne er på 450 mia. kr. Med andre ord siger vi, at 425 mia. kr. af de skatter, vi har, skal vi beholde. Derfor er der ikke noget som helst mærkeligt i, at man kan finde frem til et eksempel, hvor Fremskridtspartiet

[Glistrup]

går ind for at bevare nogle af de bestående skatter. Det må vi simpelt hen gøre. Vi kan ikke ændre samfundet, sådan at vi hu vej fra det ene øjeblik til det andet afskaffer skatter i større omfang. Vi skal afvikle det med 25-40 mia. kr. om året i de kommende mange år.

Men det er bestemt ikke et sted som her, vi skal begynde, og det er ikke nogle, som er en pryd for Danmark, man belønner her. Det er nogle af dem, der har været med til at putte Danmark ned i gældsfortabelsesmøget, som nu yderligere skal forkæles.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Et land, der indtil nu har været uden væsentlige naturgivne rigdomme – indtil nu, for nu er vi jo begyndt at finde olie – har kun haft én mulighed for at gøre sig selv til et af verdens rigeste lande, og det er uddannelsen. Jeg spurgte hr. Glistrup, om samfundet som helhed ikke havde haft gavn af det. Selvfølgelig har det det; ellers var vi jo endt som en af de mellemamerikanske eller sydamerikanske republikker eller et land i Afrika eller Asien.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Selvfølgelig beror Danmarks rigdom – for så vidt den eksisterer – på uddannelse, men på fornuftige uddannelser, på uddannelsen af lastbilchaufføren, på uddannelse af tekstilarbejderen i Ikast, på uddannelsen af landmanden, på uddannelsen af erhvervslederen.

Men det er jo ikke de grupper, vi taler om her. Her taler vi om nogle, som sidder i deres elfenbenstårne og tæller sommerfuglevinger eller er kultursociologer eller andet samfundsulykkeligt. Den slags misuddannelser har bestemt ikke beriget Danmark hverken materielt eller åndeligt. Det er uddannelser, vi skal være bedrøvet over at det danske samfund har bekostet, og derfor skal vi hurtigst muligt se at få de mennesker væk fra de professioner, for de fattiggør Danmark.

Glønborg (KRF):

På baggrund af hr. Glistrups felttog imod lovforslaget føler jeg trang til at sige, at det jo ikke drejer sig om en generel eftergivelse af al studiegæld. Kristeligt Folkeparti har opfattet sagen sådan, at der er nogle mennesker, der er kommet i en alvorlig økonomisk knibe, og dem har man så vedtaget at hjælpe ved at eftergive studiegæld. Der er vel ingen mening i, at man, når man gør dette med den ene hånd, så med den anden hånd beskatter eftergivelsen.

Derfor finder vi det fremsatte forslag fuldstændig rimeligt. Jeg skal hilse fra Centrum-Demokraterne og sige, at de er enige i dette synspunkt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Vi kommer nærmere enigheden med det indlæg, der nu kom fra Kristeligt Folkepartis side. Når der er tale om gældseftergivelse, så er det særdeles problematisk, i hvilket omfang det er rigtigt at beskatte eller ikke beskatte. Derfor er der al mulig grund til at komme med en generel lovgivning, hvor man finder frem til, hvilke skatteregler der skal gælde i tilfælde af eftergivelse.

Men det er der ikke tale om her. Her er tale om en apartheidlovgivning, hvor man særprilegerer en enkelt lille gruppe og giver dem særprilegerier frem for andre. Det er i hvert fald ikke den rigtige gruppe at begynde med.

Selvfølgelig kan de synspunkter, hr. Glønborg udtrykte, glimrende anføres i en generel skattemæssig diskussion, som vi forhåbentlig får på et eller andet tidspunkt, om at sanere skattelovens regler om, hvordan man behandler gældseftergivelsessituationer, akkordsituationer og lignende ting. Det foreligger der jo en udvalgsbetænkning og andet om, som kunne danne grundlag for overvejelser. Nu er det ikke helt så enkelt, som det måske kan forekomme i denne diskussion, men vi skal i hvert fald ikke komme her og lave lap på lap.

Det knytter an til den foregående diskussion, netop en lov som den, man kommer med her. Den modvirker det, skatteministeren drager land og rige rundt om. Nu kommer der en særregel og en paragraf ind om nogle ganske enkelte tilfælde, og det præger den lovgivning, der er kommet i det sidste halve år. Alt det, der er kommet fra skatteministeren, er småsærreg-

[Glistrup]

ler og dippedutter til den ene side og til den anden side og til den tredje side, som gør det hele meget, meget mere indviklet, giver meget større retsikkerhed, meget større klarhed. Det er det her bare ét lille eksempel på blandt så at sige samtlige de skatteministerielle forslag, der er fremsat.

Af den grund bør man forkaste det lovforslag, vi behandler her.

Preben Møller Hansen (FK):

Vi har jo haft nogle diskussioner i dag, som fortæller, at man har et standpunkt, til man tager et nyt.

I formiddags sagde hr. Glistrup helt klart fra talerstolen, at han forsvarede spekulanterne her i landet, og ved det forslag, vi behandlede lige før, var han enig i, at der skulle lempelser til i 1.000 familiers økonomi. De skulle forgyldes ud over alle grænser i form af lettelser ved firmaoverdragelse.

Nu står vi altså over for nogle mennesker, hvoraf hovedparten er arbejderbørn, der har fået sig en gæld i kraft af, at de har forsøgt at dygtiggøre sig til gavn for samfundet. Så farer hr. Glistrup op med pisken og siger: De har bare at betale.

Det er selvfølgelig en klar stilling at vise det danske folk, at man er reaktionens ypperstepræst, at man er klar til med bål og brand at holde arbejderklassen nede, mens man vil forgyldte den del af befolkningen, der beriger sig kraftigt på andre menneskers arbejdsindsats.

Med hensyn til selve intentionen er Fælles Kurs naturligvis indforstået både med den ene problemstilling og med den anden i forslaget om, at man skal fritage disse mennesker, som er gældstyngede på baggrund af studier.

Imidlertid er der noget ejendommeligt i forslaget. Man har fra Fælles Kurs' side gentagne gange sagt, at det, man bør gøre, er at ændre hele gruppen af unges muligheder for at klare sig økonomisk, når de skal tage en videregående uddannelse. Vi har sagt, at man skal genindføre den 12-årige polytekniske enhedsskole med indførelse af uddannelsesløn fra deres 15. år. For så vidt man havde gennemført noget sådant, ville vi ikke være bragt i den situation, vi befinder os i for nærværende.

Det, der imidlertid sker nu, er, at man har overladt til bankerne at stå som dem, der er långivere og er med til at finansiere de unges ud-

dannelse, og når de så ikke kan betale, går Hypotekbanken ind og giver bankkapitalen det, den har lånt ud. Aktionærerne i bankerne skubber skillingerne ned i kassen, og når man så skal til at gøre slutfacit op, siger man: O.k., nu dropper vi det, og så må skatteborgerne betale.

Det havde været ulige lettere i stedet for at pumpe pengene ind i bankkapitalen, at man fra samfundets side havde erkendt, at det er en samfundsmæssig opgave, der skal løses, nemlig den, at vores unge, der giver sig tid til at studere og dygtiggøre sig, også er under samfundets ansvar. Det vil sige, at vi må betale det. Sådan skal det være, og sådan skal det også være fremover efter vor opfattelse, men desværre er der i Folketinget ikke flertal for den slags sociale synspunkter. Reaktionen har gode kår i Folketinget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hovedpunktet i dette, jeg vil godt sige lidt beskedne lovforslag, er kun at følge op den lov om eftergivelse af studiegæld, som blev vedtaget sidste år.

Under de politiske forhandlinger om den lov drøftede man lovens skattemæssige konsekvenser, og der var enighed om, at det var en forudsætning for, at eftergivelsesordningen kunne virke efter sin hensigt, at de beløb, der blev eftergivet, blev fritaget for beskatning på samme måde som ved gældssanering efter de regler, der gælder i konkursloven. Så det, der sker nu, er blot, at den politiske aftale fra den gang følges op.

Så vil jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at i en række situationer vil eftergivelse af studiegæld efter denne lov allerede efter gældende skatte-lovgivning være uden skattemæssige virkninger, f.eks. hvis skyldneren er insolvent. Det nye er, at nu kan Hypotekbanken og styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte eftergive studiegæld, også selv om skyldneren ikke er insolvent, og man må vel sige, at det er både rimeligt og administrativt hensigtsmæssigt, at eftergivelse af studiegæld i alle situationer behandles skattemæssigt ens.

Det er baggrunden for dette lovforslag, og jeg takker for den altovervejende tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ophævelse af lov om sømandsskat.

Af Kirsten Madsen (FP) m.fl.
(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Som det vil være forslagsstillerne bekendt, blev en ophævelse af sømandsskatteordningen stillet i udsigt af regeringen i forbindelse med den ændring af sømandsskatteoven, der blev gennemført i maj 1986. Det var dengang, vi tilpassede sømandsskatteovens regler til skatteformen.

Regeringens og Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres skatteforhandlere drøfter i øjeblikket den lovgivning, der skal gennemføres i forbindelse med en ændring af den gældende sømandsbeskatning, og når disse overvejelser er tilendebragt, vil Folketinget naturligvis på baggrund af et forslag fra regeringen få lejlighed til at tage stilling til de fremtidige regler for sømandsbeskatningen.

Disse overvejelser, kan jeg sige allerede på nuværende tidspunkt, går i en lidt anden retning end det lovforslag, som Fremskridtspartiet her har fremsat, og derfor kan jeg ikke anbefale dette forslag.

Erling Christensen (S):

Jeg skal ikke på dette tidspunkt af dagen og ugen trække behandlingen særlig langt ud og kun sige, at det jo er tredje gang, Fremskridtspartiet fremsætter dette lovforslag.

Vi kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag, men ser frem til det, som skatteministeren gav udtryk for, nemlig at regeringen har gjort

sig nogle overvejelser og vil fremsætte et lovforslag. Det vil vi tage stilling til til den tid.

Pernille Sams (KF):

Så længe de overvejelser, som skatteministeren nævnte i sit indlæg, ikke er færdigbehandlet i Folketingets Erhvervsudvalg og i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, finder vi det ikke rimeligt at inddrage dette lovforslag i forhandlingerne på nuværende tidspunkt og skal afvise det.

Med disse betragtninger taler jeg ikke alene på Det Konservative Folkepartis vegne, men også på Venstres vegne, idet Venstres ordfører er forhindret i at være til stede.

Bente Søltøft (SF):

Vi er enige i SF i, at lov om sømandsskat skal afskaffes, fordi provenuet overhovedet ikke står i forhold til det administrative besvær, loven medfører. Men selvfølgelig skal søfolk da betale skat som alle mulige landkrabber, så her holder enigheden med Fremskridtspartiet op.

Det anføres i bemærkningerne, at forslaget vil give mulighed for stabile lønomkostninger på et lavere bruttolønsniveau. Med andre ord skal der nu gives indirekte statstilskud til rederne, så søfolkene kan fritages for at betale skat og dermed kan nøjes med en lavere bruttoløn, der svarer til en forhøjet nettoløn. Hvad i alverden får Fremskridtspartiet til at tro på, at søfolkene vil acceptere stabile lønomkostninger? Søfolkene vil da forsøge at kæmpe den bedst mulige overenskomst igennem, uanset om de skal betale skat eller ej. Spørgsmålet er så, om der overhovedet bliver tale om nogen særlig konkurrenceforbedring for søfartserhvervet, og dermed også, om det ad denne vej kan sikres, at danske søfolk ansættes på dansk indregistrerede skibe.

Der er flere spørgsmål, man kan stille i forbindelse med bemærkningerne, nemlig hvordan forslaget vil påvirke den enkelte sømands privatøkonomi, idet forslagsstillerne slet ikke kommer ind på, at man jo som skatteyder også har nogle rettigheder, f.eks. fradragsret for renter af gæld og overførsel af uudnyttet bundfradrag fra ægtefælle.

Vi vil fra SF's side afvise lovforslaget, men ser frem til, at regeringen kommer med et fornuftigt forslag.